

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 259.456 van 12 april 2024
in de zaak A. 239.567/VII-42.121**

In zake : M.N.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kati Verstrep
kantoor houdend te 2060 Antwerpen
Rotterdamstraat 53
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ine De Cneudt
kantoor houdend te 3054 Vaalbeek
Maurits Noëstraat 145
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 10 juli 2023, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 31 mei 2023 waarbij wordt beslist verzoeker te beschouwen als jonger dan 18 jaar en dat hij een voogd zal krijgen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en een administratief dossier ingediend.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 maart 2024, om 14 uur.

Kamervoorzitter Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Raja Sehrish, die *loco* advocaat Kati Verstrepen verschijnt voor verzoeker en advocaat Filip Stouthuysen, die *loco* advocaat Ine De Cneudt verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker komt België binnen en hij wordt op 22 mei 2023 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling aangemeld door de dienst Vreemdelingenzaken bij de dienst Voogdij. Hij heeft verklaard van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 15 april 2008. De dienst Vreemdelingenzaken uit twijfel over verzoekers voorgehouden leeftijd.

Op 26 mei 2023 ondergaat verzoeker in het Universitair Ziekenhuis Sint-Rafaël te Leuven een medisch onderzoek om na te gaan of hij al dan niet de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt. De arts besluit dat verzoeker “op datum van 26-05-2023 een leeftijd heeft van 18 jaar met een standaarddeviatie van

6 maanden, dwz dat het onmogelijk is exact te bepalen of deze persoon ouder dan wel jonger is dan 18 jaar”.

De dienst Voogdij beslist op 31 mei 2023 op grond van het voormelde medisch onderzoek verzoeker te beschouwen als jonger dan 18 jaar en dat hij een voogd zal krijgen. Bovendien beslist de dienst Voogdij dat de voogdij eindigt op 20 november 2023. Dit is de bestreden beslissing.

IV. Voorgestelde toepassing van de versnelde rechtspleging van artikel 93 van de algemene procedureregeling

4. De auditeur-verslaggever heeft een verslag opgesteld met toepassing van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ waarin zij verzoekers enige middel niet gegrond bevindt en van oordeel is dat het beroep tot nietigverklaring met korte debatten definitief kan worden beslecht door het te verwerpen.

Naar luid van artikel 93, vierde lid, van voornoemd besluit van de Regent, wordt de zaak definitief beslecht indien de kamervoorzitter het eens is met de conclusie van het verslag. Het vijfde lid van dit artikel bepaalt dat, indien de kamervoorzitter van oordeel is dat de zaak niet gereed is om definitief te worden beslecht, hij deze verwijst naar de gewone rechtspleging.

5. Te dezen heeft verzoeker in het derde onderdeel van het enige middel onder meer aangevoerd dat de medische leeftijdtest “op zich onnauwkeurig en weinig precies” is, dat hij het voordeel van de twijfel diende te genieten van zodra kwam vast te staan dat er een kans bestaat, hoe klein dan ook, dat zijn verklaarde leeftijd correct kan zijn, dat in geval van twijfel met de jongste leeftijd rekening moest worden gehouden, dat de verwerende partij verzoeker eerst uitgebreid had moeten horen alvorens een medische leeftijdtest te laten uitvoeren, dat minstens aanvullend onderzoek nodig was, zoals een voorafgaandelijke psycho-affectieve test uitvoeren, dat de medische leeftijdtest weinig betrouwbaar

is en dat het uitvoeren van een medisch leeftijdsonderzoek, zonder enige motivering hierrond niet verzoenbaar is met het hoger belang van het kind, noch met artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 juni 1950. Bovendien is verzoeker van oordeel dat het gevoerde onderzoek en de interpretatie van de resultaten van zijn leeftijdstest niet correct gebeurden. Concreet stelt verzoeker vast dat de deskundige bij de radiografie van het sleutelbeen, deze aantrof in stadium 2, waardoor er sprake is van een leeftijd van 18 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Verzoeker wijst er echter op dat het wetenschappelijk onderzoek waarop de deskundige zich in dit verband baseert geen standaarddeviatie vermeldt. Hierin meent verzoeker een schending te ontwaren van de zorgvuldigheidsplicht, alsook een gebrek in de motivering.

6. In het verslag aangaande verzoekers leeftijdsschatting verwijst de arts die het onderzoek uitvoerde naar het onderzoek van Schmeling et al. om te oordelen dat de ontwikkeling van verzoekers sleutelbeenderen zich in stadium 2 bevindt (Schmeling, A., Schulz, R., Reisinger, W., Mühler, M., Dieter Wernecke, K., Geserick, G., “Studies on the time frame for ossification of the medial clavicular epiphyseal cartilage in conventional radiography”, *Int J Legal Med* 2004, 118, 5-8). Vervolgens staat in het verslag te lezen dat “volgens dit onderzoek stadium 2 [overeenstemt] met een gemiddelde leeftijd van rond de 18 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar”, terwijl in het onderzoek van Schmeling et al. helemaal geen parameters lijken te worden bepaald voor stadium 2. Het komt de Raad van State voor dat over het enige middel geen uitspraak kan worden gedaan in de zin als voorgesteld in het auditoraatsverslag, dit na “korte debatten” zoals bedoeld in artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948. Derhalve moet het middel tot nietigverklaring worden onderworpen aan het normale debat.

7. Uit het voorgaande volgt dat de zaak nog niet in zoverre gereed is dat de beslechting van het geschil kan worden afgedaan met korte debatten. Ze wordt derhalve met toepassing van het vijfde lid van het voornoemde artikel 93 verwezen naar de gewone rechtspleging.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent het debat.

2. De zaak wordt verwezen naar de gewone rechtspleging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op twaalf april tweeduizend vierentwintig,
door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bryan Geerts,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Bryan Geerts

Carlo Adams